

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Şubat-Mart 2018

f EKMEKveONUR ★ ekmekveonur@gmail.com

☎ 0530 231 77 47

> Ücretsizdir

"TAŞERONA KADRO" YALANI

İşçilerin yıllarca süren mücadelesi sonucu yapılan "kadro" düzenlemesi önemli. Lakin düzenleme bütünüyle hukuksuz ve keyfi. > sayfa 8

Sınıfın Gündemi EKMEK KAVGASI

Çin-Vietnam rejimi olarak tanımlanabilecek olan yeni emek rejimi sistematik esnekleştirme, güvencesizleştirme ve kuralıslaştırma üzerinden şekilleniyor. > sayfa 5

İnşaat İş Kolunda Örgütlenmek

Türkiye sermayesinin inşaat sektörüne yönelerek büyümeye çalışması, milyonlarca inşaat işçisinin emeğinin sömürsü, binlercesinin ise kanı-canı ile oluyor. > sayfa 4

2018 mücadele ve direniş yılı olacak! İşçi Sınıfı Sahneye Çıkıyor!

Patronlar zenginliklerine zenginlik katılmak için işçi sınıfının ekmeğine göz dikmiş durumda. Dünyayı saran ekonomik kriz ülkemizde etkisini iyice gösterirken işçi sınıfı bütünlüklü saldırıyla karşı karşıya kalıyor.

Yaşamak için çalışmak zorunda olan biz işçiler bu saldırıları püskürtmezsek geleceğimiz tehdit altında. İşte asgari ücrette yapılan zam ortada, güya yüksekmış. Gel de işçiye sor... Oysa zammın hemen ardından patronlara 100 liralık hükümet desteği için düğmeye basıldı.

İşçilerin Eli Armut Toplamıyor

Metalde insanca yaşanacak ücret, sosyal haklar için 130 bin işçi tepkilerini dile getirmek istiyor. Sarı sendika Türk Metal ve Çelik İş geri vites yaparak işçilerin hu-

zursuzluğunu GREV kararını geri çekerek boğmaya çalışıyor. Ama nafile...

Birleşik Metal ise 2 Şubat'ta yasağa rağmen greve çıkıyor. Artvin Eti Bakır'da 870 işçinin direnişi sürüyor. KOD-A işçileri kararlılıkla direnişi sürdürüyor. Real Market işçileri patrona geri adım attırmaya başladı. Tek tek iş yerlerinde her iş kolunda mücadele bayrağı açılıyor. Bireysel öfke patlamaları şeklinde kendini meclis önünde yakan, geçinemiyorum diye soyunan işçi arkadaşlarımız bu ülkenin gerçeği.

Bilinçlenme, Örgütlenme, Mücadele Etme Zamanı

Asgari ücret zammına, taşerona kadro aldatmacasına, arabuluculuk adı altında patronlara yapılan kıyağa, önü alın-

mayan vergi yüküne, iş yerinde her gün yaşanan hak gasplarına karşı bilinçli ve uyanık olma zamanı. Patronların avukatları, muhasebecileri, insan kaynakları uzmanları varsa bizim de aklımız, yüreğimiz var. Bilgi güçtür.

Geleceği Bugünden İnşa Edebiliriz

Nasıl bir gelecek istiyoruz? Bugünden yarına ne hayal ediyoruz? Sermayenin geleceğe dair planı BÜYÜME, DAHA FAZLA BÜYÜME.

Tabii ki bunu işçileri sömürerek yapacak. İlk olarak onların hayallerine itaat etmemek için itiraz etmek gerek. Örgütlenmek ve direnişe geçmek ise sonrasında gelecektir. Haklarımızı koruma, ekmeğimizi BÜYÜTME zamanıdır. İşe koyulma zamanıdır.

12 bin işçi 11 il 47 fabrika

Metal İşçileri

Dalga Dalga

GREVİ

Örgütlüyor

BİRLEŞİK > Sayfa 3

ACİL SERVİLER
SOS
VERİYOR

> sayfa 5

ŞOFÖRLERİN
SENDİKASI
KARTASSEN

> sayfa 3

PATRONA KIYAK
ZORUNLU
ARABULUCULUK

> sayfa 6

Asgari Ücret yine Karın Doyurmuyor

5 milyon işçiyi, aileleriyle birlikte toplamda 20 milyon insanı ilgilendiren asgari ücret, 1.603 TL olarak belirlendi.

Yönetmeliğe göre "İşçilere normal bir çalışma günü karşılığı ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücreti"

ifade eden asgari ücret, hükümet ve patronların baskısı ile 2018'de de karın doyurmayacak.

Açlık Sınırı 1,615 TL

Türk-İş'in araştırmasına göre, Ocak ayında 4 kişilik ailenin açlık sınırı bin 615, yoksulluk sınırı 5 bin 262 lira olarak hesaplandı.

Bekar, bir çalışanın yaşama maliyeti ise 1.998 lira 88 kuruş olarak hesaplandı. Bu durumda aylık 1603 TL alan asgari ücretli yine açlık sınırının altına itilmiş oldu.

Patronlara Göre Asgari Ücret 1503 TL'dir

Ayrıca 2017 yılı sonunda patronlara verdiği 100 TL'lik teşvike son vereceğini açıklayan hükümet, çark ederek 2018'de de asgari ücretin 100 TL'sini, büyük oranda emekçiden alınan vergilerle oluşturulan, devlet bütçesinden karşılayacak.

Hükümet işçiye hakkını vermezken, patrona bol keseden teşvik dağıtıyor. 2017 yılında bütçeden patronlara Asgari ücret teşviki için 9.5 milyar TL'lik ödeme yapıldı.

İşçiler Üvey Evlat mı?

Patronlara gelince bol bol akıtılan bütçe, işçiye gelince neden damlamaya başlıyor!?

2017 yılında patronlara sadece asgari ücret için 9,5 milyar TL'lik teşvik ödemesi yapıldığını düşünürsek patronların nasıl el üstünde tutulduğunu görürüz.

Ve ancak işçilerin bu düzeni değiştirmesiyle, geçim zulmü, vergi zulmü, mesai zulmü, iş kazası zulmü ile üvey evlat konumuna itilmekten kurtulabiliriz.

Market işçilerinin sesi BARKOD dergisi ilk sayısıyla işçilerle buluştu

Derginin isminin neden BARKOD olduğunu şöyle anlatıyorlar: "Dergimizin ismini market işçilerinin baş belası "BARKOD" diye seçtik. Her yanımız barkod olmuş durumda. Barkodlar patronlar için çok önemli oysa işçilerin bir barkod kadar bile değeri yok. Ancak bizim hayatlarımız barkodlardan daha değerli. Barkodlaşmayacağız ve BARKOD'ları parçalamaya geliyoruz."

Dergide çok bilindik market şirketlerinin işçilerinin yazılarının yanı sıra yerel marketlerde çalışanların da yazdığı gerçek bir işçi yayını olması hedefleniyor. Yoğun tempoyla, sürekli ayakta, kimi zaman molasız, fazla mesailerin bol olduğu, düşük ücretli, baskı ve mobbingin fazlaca yaşandığı hizmet sek-

törünün en çok işçisine sahip olan market ve mağaza iş kolunda işçilerin sorunlarına odaklanıyor. Çözüm arayışını dile getiriyor. En önemli tarafı da işçilerin gündelik yaşayışlarını, görüp de söyleyemediklerini, içine attıklarını, çözümsüz kaldığı yerdeki açmazlarını kısacası içindeki seslerin dışarı çıkması için yola çıkıyor. Yazılar kendi hikâyelerinin anlatıldığı biçimde market işçilerinin kalemle yazılıyor.

"İçimize attıklarımız yeter! Söyleyemediklerimizi söylemek istiyoruz. İçimizdeki sesi dışarı haykırıyoruz:

Market işçileri köle değildir. Alın teriyle geçinen market işçileri, onuruyla

çalışmak ve insanca yaşamak istiyor. Birlik ve beraberlik içinde olarak kendi sorunlarına çözüm bulmak için yola çıkıyor." Yolları açık olsun...

Bilirim benim hikâyem senin hikâyendir

25 yaşında bilenlerin bildiği hanım hanımcık bir kızdı. 15. Kattan düştüğünde elinde sarı bir bez vardı. Gündelikçiydi, yollara herkesten önce düşerdi. Hayallerini bilmesek de, seninkinden ya da benimkinden farklı değildi. Kayıtlara intihar vakasıolar ak geçti. Hâlbuki gündelikçiydi!

Fırat 15 yaşında yaramaz, zeki ele avuca sığmaz bir delikanlıydı. Babası okuma yazma bilmezdi. Fırat okusun isterdi babası. Lakin iş gücü derken, yokluktan okuyamadı. Köydeki baraj şantiyesine işçi olsun dendi. İşinin ilk gününde beton silindirinin altında ölüsü bulundu. Bir de cebinde 5-6 misketi.

İş kazası sayılmadı, trafik kazası olarak kayıtlara geçti, dağ başında yolun bile olmadığı yerde.

Biz ona Gül Hanım abla dedik. Ama o benim annemdi.

Tam 20 yıl boyunca hem kendi evini hem de bilmediği insanların evini temizledi. Dizleri nasır tutmuş. Nefesi ağır ağır, dertli... Ne sigorta ne birikmiş parası.

Yaşı 60'dan 4 eksik olsa da. Hala gündelikçidir ekmek parasına. Biz ona Gül Hanım abla deriz. Ama o benim annemdi.

Daha da çok hayatlar yazılabilir, yazılmalı da. Fakat yaşarken neler kaybediyoruz. Ne kadar kaybediyoruz, farkında mıyız? Biz bize benzeriz gözümüz, saçımız farklı olsa da.

Bilirim benim hikâyem senin hikâyendir. Senin acılarının benim acılarım.

Sen kaybediyorsan ben de kaybetmişimdir. Fabrikada, tarlada, sokakta, okulda...

Peki, çözüm nedir. Nasıl kazanabiliriz bizim olan dünyayı. Onu da bugünün iktidarının diliyle yazayım. "İki birden, üç ikiden hayırlıdır" BİRLEŞİNİZ...

Herkesin İşleneceğini Bildiği

Bir Cinayetin Öyküsü

İTÜ İnşaat Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Gürkan Emre Gürcanlı'nın, "Herkesin İşleneceğini Bildiği Bir Cinayetin Öyküsü-İşçi Sağlığı ve İş Güvenliğine Sınıfsal Bir Bakış" adlı kitabının gözden geçirilmiş ve genişletilmiş yeni basımını yayınladı.

Sermaye birikimi, yalnız artı değer sömürsü değil, ölüm ve yaralanmalarla yeniden üretilmektedir. İşçi ölümleri, yaralanmaları, işyerleri kaynaklı hastalıklar olmadan kapitalizmin kendisini

yeniden üretmesi mümkün değildir. İşçi sınıfı üretmekte ama tüketilmektedir.

Bu kitap bir müdahale ve mücadele aracı olarak tasarlanmış ve yazılmıştır. Türkiye'de bu konuda teorik ve ideolojik bir eksikliği tespit ederek hazırlanmıştır. Ancak kesinlikle tek bir yazarın kaleminden çıktığı düşünülmemelidir; özellikle son yıllarda bu konuda mücadele eden herkesin katkısı ve emeğinin bu kitapta olduğu belirtilmeli ve işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda müdahale ve mücadele edenlere bir katkı, aynı zamanda bir teşekkür olarak algılanmalıdır. İnsanın insanı sömürsüne karşı "Biz başka âlem isteriz" diyenlere adanmıştır.

Grevi

Metal İşçileri Dalga Dalga Örgütleniyor

Metal işçilerinin toplu sözleşme sürecinde işçiler lehine bir sonuç çıkmadı. Grev hazırlığı başladı. GREV tarihi 2 Şubat. Ve dalga dalga grev örgütleniyor. Metal patronları Lokavta ve OHAL'e güvense de işçiler yasağı tanımayacaklarını açıkladı.

Metal iş kolunda on binlerce işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme sürecinde işçiler lehine bir sonuç çıkmayınca sona gelindi ve Grev hazırlığı başladı.

200 işyerinden 130 bin işçiyi kapsayan toplu sözleşme süreci, Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'yla (MESS) sektörde örgütlü 3 sendika arasında yürütüldü. Uyuşmazlık raporlarının ardından sendikalar grev kararı aldı.

Birleşik Metal İş, 2 bin işçi 11 il, 47 fabrikada 2 Şubat'ta GREV kararı aldı.

Türk Metal ise kademeli olarak greve gideceğini duyurdu ve ilk olarak 2 Şubat'ta 10 işyerinde greve başlayacak.

Anlaşmazlıkların başında ücret zamları, ikramiyelerin ödenme şekli ve sözleşme süresi geliyor.

Sefalet Zammı

Ağır çalışma koşullarına rağmen metal sektöründe ücretler oldukça düşük.

MESS tarafından en son teklif edilen ücret zam oranı sadece yüzde 6,40. Bu oran ikramiye dahil 137 TL'ye denk geliyor.

Birleşik Metal İş'in talebi ise 2 yıllık sözleşmenin yanı sıra öncelikle en düşük saat ücretinin 9 liraya çıkarılma-

sı. Ortalama yüzde 30,47'yi bulan zam talebinin ilk altı ay için ücret karşılığı 695 lira.

Patronlar İçin Düşük Maliyet Yüksek Gelir

Toplu sözleşmelerde ilk ücret zammı ilk 6 ayda alınıyor. Daha sonraki 6'şar aylık dönemlerde enflasyon ve enflasyonun birkaç puan üstü zam alınabiliyor. Bundan kaynaklı MESS 3 yıllık toplu sözleşmeyi dayatıyor.

Patronların Silahı Lokavt ve OHAL

Metal işçileri, iş durdurma ve çeşitli eylemlerle Grev kararını işyerlerine astı. Grev hazırlığı dalga dalga yayılırken, MESS'in karşı atağı Lokavt kararı ile gerçekleşti. Metal patronları mücadelede psikolojik üstünlüğü ele geçirmek için lokavt kararı aldı.

Patronlar ayrıca OHAL sürecine ve alınacak grev yasaklarına güveniyor.

Patronlar hükümet eliyle işçilerin elinden grev silahını alarak savunmasız bırakmaya çalışıyor.

Metal işçileri yasağı tanımayacaklarını ve fiili-meşru grevle mücadeleye devam edeceklerini açıkladılar.

Şoförler diyor ki "Dünyayı Taşıyoruz Hakkımızı İstiyoruz!" KARTAŞSEN Kuruldu!

-Yeni bir sendika kurdunuz, öncelikle hayırlı olsun. Biraz bu sendikalaşma sürecinden bahsedebilir misiniz?

Teşekkür ederim, umarım tüm şoför arkadaşlar için hayırlı olur.

Bizler yıllardan beri şoförlük mesleğin içerisinde olan insanlar olarak sıkıntılarımızı, sorunlarımızı gördüğümüz ve bu sektörde herhangi bir şekilde sorunlarımızı dile getireceğimiz bir merci olmadığı için sendikamızı kurma kararı aldık. Dedik ki "bizler dünyayı taşıyoruz o zaman hakkımızı da istiyoruz!"

Önceki yıllarda "ŞOFÖR" isimli bir dergi çıkarmıştık. Ancak bu yeterli değildi bizler açısından. Biz de zaten önceden kurduğumuz ağımızı geliştirerek örgütlenme ve hak arama mücadelesi için sendika sürecini başlattık.

-Hangi sorunları yaşıyor şoförler?

Çalışma şartları çok ağır. Ücret geçinmek için yeterli gelmiyor. Baskı ve mobbing almış başını gidiyor. Meslek itibarı iyice ayaklar altına alınmış bir duruma geldi. Şoförler eskiden de efkârlıydı ama bugün artık dertlerimiz çok daha da ağırlaştı.

Yorgun ve uykusuz çalışma en büyük sorunumuz. Sürekli direksiyon başında, dikkat isteyen bir meslek olduğundan dinlenme süreleri de ona göre ayarlanmalı.

Ücretler düşük olduğundan arkadaşlarımız fazla mesai yapmak zorunda. Bunun yanında sefer başı ücret uygulaması yaygın. Fazla ücret almak için de fazladan sefer yapmak zorunda kaldığımızda olan yine bize oluyor.

Yorgun olunca dikkatsizlik artıyor. Trafik kazaları da bununla beraber artıyor.

Geçtiğimiz sene en az 272 kişi taşımacılık iş kolunda hayatını kaybetti. Yaralanmalı kazalarda ise herhangi bir iş kazası raporu alabilmiş değiliz.

Sigortasız ve güvensiz çalışma normal hale gelmiş durumda.

Bir diğer sorun köprüler ve otoyolların geçiş ücretlerinin pahalı olması. Araçlardaki evrak eksiklikleri bizlere mal ediliyor cezalar bizlere kesiliyor.

-Sendika olarak planlarınızı anlatır mısınız?

Merkezi ofisimizi tuttuk ve çalışmalara başladık. Üye kampanyası yaparak örgütlenmeyi hızlandırmayı planlıyoruz. İşçi arkadaşlarla ilişki sağlamamızı sağlayan "ŞOFÖR" dergisini yeniden çıkaracağız.

-Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Ekmek ve Onur Gazetesine teşekkür ediyorum. Hem sesimizi duyurma konusunda hem de kuruluş çalışmalarında Ekmek ve Onurcular olarak omuz verdiğiniz için teşekkür ederiz.

Porco Assan'da

Patron ve Hükümet Elele Sendika Hakkını Gasp Etti

İzmit'te buluna Posco Assan işyerinde, Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldukları için Kasım ayında işten çıkarılan 89 işçi mücadelelerine devam ediyor.

Baskı ve işten çıkartılma tehdidine rağmen sendikalaşan Posco Assan işyerinde, Çalışma Bakanlığı çoğunluk tespitini 2 ay bekletti. Ardından yapılan basın açıklamaları, yürüyüşler sonucu tespit, yeterli çoğunluk sağlandığı halde sendikaya "yetkisizlik tespiti" yapıldı ve Kibar Holding bakanlık tarafından korundu. 42 gün boyunca fabrika önünde dire-

nen işçiler, İzmit'ten Ankara'ya yürüyüşe geçen işçiler ve sendika yöneticileri saldırıya uğrayıp göz altına alındı. Ardından serbest bırakılan işçilere, yetkili kişilerce işbaşı yaptırılacağı sözü verildi. Ancak oyalama amacı dışında herhangi bir adım atılmadı.

Patronların çıkarları doğrultusunda yasal düzenleme dahi değiştirildi. İşçilerin haklarını aramasının önü kesildi. Direnmeye devam eden Posco Assan işçileri, bu hukuksuzluğu mahkemeye taşıyacak ve mücadelesini sürdürecektir.

Gücümüz Birliğimizden Gelir!

Adana saya işçileri mücadele ederek umudu yeşertiyor. 2012'den bugüne mücadeleye büyüyerek sürüyor.

Saya, ayakkabıların üst bölümüne deniyor. Saya işçisi derilerden ya da tekstil ürünlerinden kesilmiş parçaları makinelerle işleyerek ayakkabı modeline uygun hale getirir.

Ayakkabı saya dikim işi genelde dört beş kişinin çalıştığı fason atölyelerde yapılıyor. Bu işlem sırasında kullanılan maddeler (solüsyonlar) insan sağlığı üzerinde oldukça tehlikeli etkilere sahip. İşçiler bu işi yaparken sağlıklarından oluyorlar. Her yıl birçok işçiye kanser teşhisi konuluyor.

Ayakkabı saya dikimi ülkemizde Adana, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Konya gibi illerde yapılıyor. Adana ili en geniş saya işçilerinin olduğu illerden bir tanesi.

Saya İşçileri Mücadeleyle Kazandı

Adana'da saya işçilerinin ilk eylemi 2012 yılında işçi sağlığı güvenliği ve insanca bir ücret talebiyle gerçekleşti. Bir haftalık iş bırakma eylemleri sonucunda talepler kabul edilmişti. Fakat geçtiğimiz yıl içerisinde kazanımların birçoğu işverenler tarafından geri çekildi. Bunun üzerine geçtiğimiz Eylül ayında Adana'dan başlayan eylemler Konya, Gaziantep, İstanbul gibi şehirlere yayıldı. Bu eylemler sonucunda toplamda yüzde 25'lik bir ücret artışı kazanıldı. İlk zam Eylül ayında yüzde 13 ile gerçekleşti. Ardından bu Ocak ayında ka-

Saya işçileri örgütlülüğün önemini bir kez daha gösterdi. İşçiler "Ayakkabı İşçileri Yardımlaşma Derneği" etrafında bir araya geldiler. Dernek, patronlarla yapılan ücret görüşmelerini yürüttü.

lan yüzde 12'lik zam gerçekleşti.

Bu süreçte saya işçileri örgütlülüğün önemini bir kez daha gösterdi. İşçiler "Ayakkabı İşçileri Yardımlaşma Derneği" etrafında bir araya geldiler. Dernek, patronlarla yapılan ücret görüşmelerini yürüttü.

Son eylemlerde Suriyeli göçmen işçilerin örgütlü bir şekilde yer almaları da mücadeleyi güçlendirdi. Suriyeli işçiler belki

de Türkiye'de ilk kez hak talebi ile mücadeleye katıldılar.

AKP hükümeti, OHAL'e dayanarak bütün grev ve işçi eylemleri yasaklıyorken, işçi sınıfının talepleri ve hakları görmezden gelinirken saya işçilerinin mücadelesi umut oldu. Sokakta fiili meşru bir şekilde yürütülen mücadele kazanımla sonuçlandı. İşçiler bir araya gelmenin önemini gösterdiler.

kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa...

Karabük'te **UMER Haddecilik**'te çalışan işçiler olumsuz çalışma koşulları ve düşük ücretler sebebiyle **Birleşik Metal-İş**'e örgütlendi. 43 çalışanın 36'sının sendikalaştığı işyerinde patronun 7 işçiyi işten çıkartması üzerine fabrikada iş durdurma eylemi gerçekleşti ve atılan işçiler işe iade edildi. İşveren bunun üzerine ise fabrikayı kapattığını duyurarak tüm çalışanları işten çıkarttı. 15 Ocak Pazartesi günü işten çıkartılan işçiler fabrika önünde direniyor.

★ ★ ★

Eskişehir Mihaliççik ilçesinde bulunan **Adularya Enerji A.Ş. Yunus Emre Termik Santral**'nin TMSF'ye devredilmesiyle 850 işçi iki yıldır maaşlarını düzenli alamıyor. İşçiler 16 Ocak'ta alacakları için iş bıraktı. 3-3 buçuk aylık maaş alacaklarının bulunduğunu belirten işçiler haklarını alana kadar fiili grevlerini sürdürecektir.

Cengiz Holding'e bağlı **Eti Bakır AŞ**'nin Artvin Cerrattepe, Murgul ve Akarşen işletmelerinde çalışan 870 işçinin direnişi sürüyor. İşçiler, yüzde 25 zam, iki ikramiye ve maaşı düşük olan arkadaşları için taban ayarlaması talepleriyle 9 Ocak'ta fiili grev başlamıştı.

Bunun üzerine Cengiz Holding işçilerin tümünü tazminatsız işten attığını ve fabrikaları kapattığını açıkladı. İşçiler 16 Ocak'ta şirketin kendilerine oyun oynadığını, direnişe devam edeceklerini açıkladı.

★ ★ ★

Almanya'da 2 binden fazla fabrikada **uyarı grevi** yapıldı. Almanya'da metal işçilerinin patronlara karşı toplu iş sözleşmesi mücadelesi sürüyor. Uyarı grevlerine **400 bin işçi** katıldı.

Patronlar ücret konusunda yüzde 2'lik zamda ısrar ederlerken, haftalık çalışma sürelerinin geçici olarak 28 saate düşürülmesi talebi karşısında "Geçici olarak 40-42 saate kadar çıkarılabilirsin", "hafta sonu ek zamları kaldırılabilir", "Süreli sözleşmeler nedensiz uzatılabilir" gibi karşı taleplerle saldırıya geçtiler. Görüşmeler sürüyor .

★ ★ ★

İngiliz yardım kuruluşu Oxfam, küresel gelir adaletsizliğinin 2017'de arttığını ifade ederek yaratılan küresel servetin yüzde 82'lik bölümünün en zengin yüzde 1'lik kesimin cebine gittiğini söyledi.

Kuruluşun raporuna göre, dünyanın fakir yüzde 50'lik kesimindeyse herhangi bir servet artışı olmadığını belirtti.

Dünyada tanımlanmış 40 bin çeşit meslek hastalığı var. Türkiye'de sadece 533 meslek hastalığı tanımlı. Türkiye'de meslek hastalıkları hastanesi sayısı: **3** 2017'de yatarak tedavi gören hasta sayısı: **6.948** 2017'de Ayakta tedavi gören hasta sayısı: **589.568**

Türkiye'de iş kazası ya da meslek hastalıkları nedeniyle ölen işçi sayısı çok yüksek. Sadece 2017 yılında 2006 işçi iş cinayetleriyle hayatını kaybetti.

İnşaat İş Kolunda Örgütlenme Üzerine

Türkiye son yıllarda inşaat sektörüne yönelerek büyümeye çalışıyor. Bu büyüme milyonlarca inşaat işçisinin alınması, emeğinin doğrudan ve dolaylı sömürsü, binlercesinin ise kanı-canı ile oluyor.

İnşaat sektörünün GSYH içindeki payı sürekli artış göstererek 350 milyar TL'den 2,5 trilyon liraya kadar ulaştı. Bir araştırmaya göre bir evin yapımında 150 farklı meslek kolunu ilgilendiren 23.000 parça iş bulunduğu, lokomotif olarak gelişmekte olan ülkeler için vazgeçilmez bir sektör.

Madalyonun diğer yüzü: İşçiler

İnşaat iş kolunda kayıtlı görünen 1.836.000 işçi var. Kayıt dışı çalışanları ve yaz aylarındaki artışı kattığımızda ise bu rakam 3 milyona kadar varıyor.

İş kolunda kayıt dışı çalışma oranı yüzde 62,2. Çalışma şartları bu oranı dışılık üzerinden denetlenemez halde. Taşeron sistemiyle üretim yapılıyor. Ana firma ile taşeronlar arasında alt üst ilişkisinin yanında, inşaatın tüm işlerinin dağıtıldığı mekanizmalar kuruluyor. Bu da emeğin küçülmesine, denetimsizliğe, işçilerin muhatap bulamamasına sebep oluyor. Bir iş bölümü varmış gibi görünse de üretim parçalı ve karmaşık halde yapılıyor.

İnşaat işçisinin sorunları inşaatlar kadar büyük

İşte bu karmaşada hak gaspları, düşük ücret, kuralsız, esnek, güvencesiz çalışma, hızlı, yoğun ve stresli çalışma, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması gibi sorunlar yaşanıyor. Patronların teşviki ve belirli tarihe kadar iş yetiştirme ve bitirme baskısıyla işçiler fazla mesai dayatılıyor. Fazla ve dinlenmeden çalışma sonucu iş kazaları riski artıyor. İstatistiklere göre her gün en az 1 ya da 2 kişi iş cinayetinden ölüyor.

Yemekhane, yatakhane, kantin, dinlenme yerleri gibi sosyal ihtiyaçlar ya düzenlenmiyor ya da göstermelik bir şekilde yapılarak işçiler mağdur ediliyor. Üretim maliyetinin düşmesi için bu tarz ihtiyaçlar için harcamalar yeteri kadar yapılmıyor.

Orman kanunlarına karşı işçi hakları

İnşaat işçileri örgütlenmeyi bekliyor. Kimi inşaatlarda görece düzenli ve rahat çalışma koşulları olsa da esas olarak orman kanunları işliyor desek abartmış olmayız. Kimin gücü kime yeterse. Fiili meşru hak mücadelesi verildiğinde bu kanunlar değişecektir. İnşaat işçisinin kaderi kendi ellerinde.

KIVILCINDAN ALEVE

Sınıfın gündemi

EKMEK KAVGASI

İşçi sınıfı tarihinin en karanlık döneminden geçiyor. İşini, ekmeğini ve geleceğini kaybetme riskini yaşıyor. Buna rağmen gelişmelere karşı ısrarlı bir şekilde örgütlenerek, saldırılara karşı direnerek varlığını koruyor.

Çin-Vietnam rejimi olarak tanımlanabilecek olan yeni emek rejimi sistematik esnekleştirme, güvencesizleştirme ve kuralızsızlaştırma üzerinden şekilleniyor. Sınıfın tarihsel kazanımlarının gaspı, emeğin sürekli tahakküm altına alınması ve her düzeydeki örgütlenme ve direniş zeminin yok edilmek temel strateji olarak şekilleniyor.

Sermaye birikiminin ve sermaye dolaşımının temel güvencesi olan devlet, çıplak bir tahakküm ve zor aygıtına dönüşüyor.

Sınıftan yükselecek her tepkiyi boğmak ve sınıf içinde yıkım ve tahribat yaratarak onu felç etmek arzulanıyor.

Herşey Sermaye için

Çünkü her şey sınıfın kontrolüne bağlı. Sermaye fraksiyonları arasında "lanetli pay" da ancak sınıfın tahakküm altında tutulmasıyla olanaklı. Grevlerin bakanlar

kurulu kararınca basit nedenlerle ertelenmesi, yeni iş yasaları, OHAL uygulamaları bunun en somut göstergeleri oluyor.

Sınıfın Özenleşmesi Önündeki Engeller

İşçi sınıfının bilincinde ve kimliğindeki aşınma, örgütlenme ve eylem kapasitesinde zaafiyetler sınıfın bir özne olarak konumlanmasını engelliyor.

Sendikal örgütlenmelere yönelik sistematik saldırılar, her direniş ve eylemin OHAL gerekçesiyle engellemesi, temel haklarının gasp edilmesi artık günlük vakalara dönüştü. Devlet bu süreçte en ufak hak talebini şiddetle boğuyor.

Ucuz ve kölece çalışmayı koşullayan emek rejiminin hayata geçirilmesi yeni rejimin de varlığını belirliyor. Sınıfın kadavraya dönüştürülmesi egemenler için stratejik önem taşıyor.

Sınıf mücadelesi ve bu mücadele içinde şekillenen sınıfın hareketi her şeye rağmen son derece önemli olanaklar sunuyor.

Sınıf Direnerek Varoluyor

İşçi sınıfı tarihinin en karanlık döneminden geçiyor. İşini, ekmeğini ve geleceğini kaybetme riskini yaşıyor. 8 saatlik iş günü, kurallı çalışma, emeklilik, sosyal güvence, sosyal ve ekonomik haklarının gaspıyla karşı karşıya.

Buna rağmen sınıf gelişmelere karşı ısrarlı bir şekilde örgütlenerek, saldırılara karşı direnerek varlığını koruyor.

2018 Kavga yılı

Havzalarda ağırlıkta sendikalaşmak için,

işten atılmalara ve ücret gasplarına karşı gerçekleşen lokal eylemler sınıfsal öfkenin en somut biçimi olarak dikkat çekiyor. Şark Mensucat, Doubleem Tekstil, Sumimoto, Eren, Soler işçilerinin eylemleri son dönemde öne çıkan eylemler oldu.

Ayrıca metal işçilerinin içinde olduğu TİS süreci ise olağanüstü potansiyeli içinde biriktiriyor. Kent ve havza grevlerinin nesnel zeminleri bu süreçte açığa çıkabilir.

Sınıf her eylem ve direnişten öğreniyor, öğrenerek yapıyor. En başta ekmeği ve işi için, geleceği ve varlığı için otonomisine dayanarak harekete geçiyor. 2018 yılının işçi sınıfı için bir mücadele ve kavga yılı olması kaçınılmaz.

Acil Servisler SOS Veriyor

"Sağlık dönüşüm programı" ile sağlık hizmeti veren tüm emekçilerin çalışma koşullarının zorlaştığı, işin içinden çıkılmaz bir hale geldiği, sağlık hizmetinin SOS verdiği ortada. Özelikle Acil Servis emekçileri açısından başvuru sayısının ülke nüfusunun 2 katı olması, az personel ile çok iş yapılması, fazla mesailer ile yaşama zamanının kalmaması, maaşların yeterli ve insani koşullarda olmaması, sağlıkta şiddetin her geçen gün artması, artık katlanılmaz bir hal alıyor.

Kölelik düzenin işlediği Acil Servislerde başvuru yoğunluğunun artması ile personel eksikliği ve yetersiz alt yapı hastaların bütüncül bir sağlık anlayışından uzak, nitelsiz sağlığın üretildiği yerler olmasına neden olmuştur.

Çalışanlar açısından ise çalışma koşullarının zorluğu ile psikolojik ve fiziksel rahatsızlıkların arttığı, meslek

hastalıklarının her geçen gün fazlaşmasına sebep olmuştur.

Bize dayatılan az kişiyle çok iş yapmaya karşı hemşire ve yardımcı personel sayısında artış sağlanmalı, (+) artı mesailer ile tüm günlerimizin gasp edilmesine karşı, artı mesailerin kaldırılması. Hastane döner sermayesinin herkese en üst limitten eşit bir şekilde tüm çalışanlara dağıtılması, angarya işlerin kaldırılması ve gün geçtikçe sağlıkta şiddetin arttığı bu dönemde çalışanların güvenli bir ortamda sağlanması talepleri çok hayati ve ACİL bir durumdur.

Bu çerçevede sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin kölelik düzenine karşı halkın ve sağlık hizmet emekçilerinin sağlığı için ivedilikle sağlıkta dönüşüm programı sonlandırmak, biz emekçilerin örgütlü mücadele ile olacaktır.

Tekstil işçisi kardeşimiz diyor ki "Kendimiz açıktayken insanları giydiriyoruz"

Adanada iki yıl önce kurulmuş ve yıllık cirosu ortalama iki milyon lira olan bir firmada çalışıyorum. Zara gibi büyük markalara üretim yapıyoruz. Yani mağazalarda 200-300 lira arası etiket konulan elbiselerin üreticileriyiz. Oysa bu ürünler 7-8 lira gibi maliyete sahip.

Bu ürünler nasıl bu kadar ucuza mal edilebiliyor. Biraz bunları anlatmaya çalışacağım.

Düşük Ücret, Fazla Mesai, Fazla Ürün

Bu farkın oluşmasında bence işçi maliyetinin çok düşük olması yatıyor. Zaten asgari ücret alıyoruz. İşyerimizde günde 12 saat çalışıyoruz. İzin saatleri dışında ani bir işi halletmek, fatura ödemek ya da hastalandığımızda doktora gitmek isterseniz bu izinler dakika dakika hesaplanıp maaşlarımızdan kesiliyor. İşyerinin bulunduğu

bölgede haftada birkaç gün ortalama 3 saat kadar elektrik kesintisi oluyor ve kesinti olduğunda işçiler evlerine yollanıyor, bu saatler de maaşlarımızdan kesiliyor.

Öğle yemeği, bir yemek şirketinden geliyor; ama anlaşma yapılan şirketin yemekleri bazen yenilmeyecek kadar kötü ve sağlıksız oluyor. Çünkü patron piyasadaki en ucuz yemek şirketiyle anlaşılıyor.

Ne Yapmalıyız

Biz tekstil işçileri mücadele etmeden bu çalışma koşulları değişmeyeceğini biliyoruz. Ekmek ve Onur Derneği ile ilişkilenecek bu mücadele sürecimizin önemli bir adımı olacaktır.

Tekstil işkolunda çalışanlarla yan yana gelmek sorunlara ortak çözümler üretebilmek her zamankinden daha acil duruyor. Unutmayalım "Kendimiz açıktayken insanları giydiren" bizleriz.

Ekmeğimizi Büyütmek ve Onurumuzu Korumak İçin Sendikalaştık

Fabrika İşçileri Anlatıyor!

Geçtiğimiz aylarda sendikal örgütlenme sürecini başarıyla tamamlayan Tuzla Aydınli'da bulunan HT SOLAR fabrikasından işçi arkadaşla görüştük.

Çalıştığınız iş yerinden bahsedebilir misiniz?

Güneş enerjisi ile elektrik üreten paneller üretiyoruz. 600 kişi çalışıyoruz. 3 aydır HT Solar'da çalışıyorum. Fabrikamızda uzun soluklu çalışan işçi yok, sürekli işçi alım ve çıkarımlar yapılıyor. Kimsenin herhangi bir hak talep etmemesi için böyle bir uygulama yapıyorlar. Çoğu arkadaşımız birkaç aylık. Senesini dolduran bir kaç kişi var, bunların da sendikal örgütlenme sürecinde köstebek olduğunu düşünüyoruz.

Neden sendikal olmak istediniz?

İlk işe girişlerde doğrudan üretim alanı yerine, temizlik bölümüne alıyorlar. Cam ve merdiven silme, tuvalet temizleme gibi işlere veriyorlar. Sabit bir yerde çalışmıyorsanız sürekli yerin değişiyor. Başvuru

yaptığınız yerde çalışmıyorsanız farklı alanlarda çalışıyorsunuz. Bu da insanları rahatsız ediyor.

Saat saat değişebiliyor çalışma alanımız.

İşe girer girmez mobbinge tanışıyorsunuz. İnsanların öz güvenine saldırı oluyor. Çok gereksiz ve mantıksız kurallar koyuyorlar. Koydukları kuralları da işletmeye çalışıyorlar. Koşullar ve kurallar bazen uyuşmuyor. Örnek; çay ocağı ve yemekhane çok zıt yönde. Yemek yedikten sonra 10 dakikada çay içmek zorunluluğu var. Sıra bekleyip çayı almak, içmek derken zaman yetmiyor. Yöneticilerden üç kişi çayın başında bekliyorlar ikinci çayı içmeyelim diye. Anlayacağınız işçiler rencide edilerek onur kırıcı durumlara maruz kalıyorlar.

Bunun yanında yeterince haklara sahip değildik, aldığımız ücret düşük. Bizimle aynı işi yapan diğer fabrikalarla eşit değiliz. Asgari ücret insanların geçimlerini sağlayan bir ücret değil.

Sendikalaşma sürecinde neler yaptınız?

Ben işe girdiğimde inceden bir faaliyet yürütülüyordu. Biri giriyor, biri çıkıyordu kimseye güvenemiyorduk. Bağlantıları kurmakta zorlandık. Anayasal hak olan sendikaya üye olurken bile gizli çalışma yürüttük. İşten atılma korkusu olduğundan böyle yaptık. Kimsenin ekmeğinden

olmaması kaygılarını taşıyorduk çalışma yürütürken. Örgütlü bir şekilde önce bir arkadaşımızı üye yaptıysak sadece onların etrafındakileri üye yaptık ya da ikna ettik. Tek tek yapmadık yani.

İdeolojik düşünceye, mezhebe veya ırka bakmadan örgütlendik. Asıl olan sınıf mücadelesi çünkü. Biz aynı sınıfın içinde yer alıyoruz, aynı koşullarda çalışıyoruz, aynı koşullarda yaşam mücadelesi veriyoruz. Diğer konularda ise bizi kutuplaştıran patronların kurduğu sistemdir.

MARKETLERİN GÖRÜNMEYEN YÜZÜ TACİZ

Marketçilik, emek sömürsünün, mobbingin, tacizin yoğun olarak yaşandığı bir sektördür. Bu sektörde kadın işçilerin oranı daha fazladır. Kadınların taciz edilmesi de bu iş kolunun en büyük sorunudur.

Peki, bahsettiğimiz taciz nedir, ne anlama gelmektedir?

Kadın işçiler, müşterinin parayı uzatırken kasiyerin elini okşamaması, yaka kartlarından isminin öğrenilmesi ve sosyal medya üzerinden sürekli taciz edilmesi, zorla reyon aralarından telefon numarasının alınmaya çalışılması, yakın temasta bulunulması gibi taciz vakalarına maruz kalmaktadır. Nitekim işçi bu duruma dair girişimde bulunduğu anda "müşteri daima haklıdır" ilkesinden dolayı suçlu olmasına bile neden olabiliyor. Çünkü bu ilkeye göre müşteri dokunulmazdır.

Kadın işçiler bunun karşısında çoğu zaman ses çıkaramıyor, tepkisiz kalabiliyor. Kadınların yaşadıkları tacize sessiz kalmalarının sebebi işten

atılırlar, rezil olurlar, bu durumu kaldıramam korkusudur.

Bu korkulardan dolayı çoğu kadın çaresiz kalıyor. Bu olayın duyulmasında işten ayrılmayı tercih ediyor. Peki, çözüm gerçekten istenmiyorsa, bu duruma sesiz kalmak mı? Tabii ki HAYIR! Bizler ancak ve ancak sesimizi yükselttiğimiz, bir arada olduğumuz ve dayanışmayı yükselttiğimiz zaman taciz ve mob-

binglerden kurtulabiliriz. Birbirimizi yalnız bırakmamalı güvenmeli ve sesimize ses katmalıyız.

PATRONA KIYAK, İŞÇİYE KAZIK: ZORUNLU ARABULUCULUK

Zorunlu arabuluculuk düzenlemesi 1 Ocak'tan itibaren yürürlüğe girdi. İşçiler kıdem-ihbar-kötü niyet tazminatları, fazla mesai-hafta tatili-yıllık izin ücretleri, ödenmeyen maaşlar ve işe iade gibi anlaşmazlıklarda dava açmadan önce arabulucuya başvurmak zorunda kaldı. Arabulucuya başvurduğumuz zaman ilgili mahkeme bir arabulucu atayacak. Ücreti patron ve işçi tarafından ortak şekilde ödenecek. Kısacası İş Mahkemeleri önünde, işçinin hakkını patronun almasının önüne engel koymak adına üretilmiş bir düzenleme.

Nasıl olacak?

Diyelim ki 6 ay maaş alamayıp işten çıkan işçi, zorunlu arabulucuya gittiğinde önce arabulucuya giderek pazarlık yapacak. Arabulucu da bedava değil, parayla. İşçiler zaten yasayla belirlenmiş hakların üzerinde pazarlık yapmak, üstüne de para vermek zorunda bırakılıyor. Hâlbuki iş kanunu madde 32 ücretlerin en geç bir ayda ödenece-

ğini, işçinin parayla ölçülecek bütün menfaatlerinin ödeneceğini koruma altına almıştır. Ama işçiye "Eğer yıllarca mahkemelerde uğraşmak istemiyorsan alın terinle kazandığın paranın bir kısmını patrona bırak git" deniyor. Daha da önemlisi işçinin sadece 4857 Sayılı İş Kanunu ile değil anayasayla belirlenmiş hakları pazarlığa açık hâle getiriliyor.

Öte yandan arabulucunun patronla ya da patron avukatlarıyla görüşmesinin önünde engel olmadığından arabulucuya patronun anlaşması kolaylaşacak.

Gözleri Kıdem Tazminatı Hakkımızda

En büyük saldırılardan biri ise kıdem tazminatı hakkımıza... Anayasal hakkımız olan kıdem tazminatı pazarlık konusu haline getiriliyor. Amaçladıkları teker teker parçalayarak, yalnızlaştırarak bezdirmek ve koparabildiklerini koparmak. Böylece esas amaç olan kıdem tazminatını fona devretmeyi de tekrar tartışmaya açmak istiyorlar.

HAKLARIMIZI BİLELİM

Vardiyalı-Gece Vardiyalı Çalışmada Haklarımız

Vardiyalı çalışma, özellikle de gece vardiyası, bugün patron için kuraldışı uygulamaları hayata geçirerek, işçinin emeğini sömürebileceği en önemli çalışma yöntemlerinden biri.

Gece vardiyasında çalışan işçi kadınlar kuraldışı uygulamaların daha fazlasına maruz kaldığı için fiziksel ve ruhsal olarak daha fazla yıpranmaktadır.

Patronların kuraldışı uygulamalarına karşı vardiyalı çalışma ve gece vardiyasında haklarımız var.

Yönetmelik gereği vardiyalı çalışan işçilere haftanın bir gününde 24 saatten az olmamak üzere hafta tatili verilmesi zorunludur. Yine mesai günü içinde de ara dinlenmesi verilmesi yasal bir zorunluluktur. Eğer vardiya 4 saatten fazla ve 7,5 saate kadar ise (7,5 saat dahil) ara dinlenmesi en az yarım saat olmak zorundadır.

Kanunun 69. maddesi gereği gece çalışmaları 7,5 saati geçemez. Gece vardiyası yönetmeliğinin 5. maddesi ise "Kadın çalışanlar her ne şekilde olursa olsun gece postasında 7,5 saatten fazla çalıştırılmaz" demektedir. Ancak İş Kanunu'nda 2015 yılında yapılan bir değişiklik ile turizm, özel güvenlik ve sağlık hizmeti yürütülen işlere ilişkin bir istisna getirilmiştir. Bu işlerde çalıştırılan kadın işçilere yazılı onaylarının alınması şartıyla 7,5 saatin üzerinde gece çalışması yaptırılabilir.

Hamile ve emziren kadınlar için

Gece vardiyası yönetmeliğinin 9. maddesine göre hamile kadınlar gece vardiyasında çalıştırılmaz. Doğum sonrasında ise emziren kadınlar, çocuk 1 yaşına gelene kadar gece vardiyasında çalıştırılmaz. Anne veya çocuğun sağlığı açısından gerekli olduğu takdirde, işyeri hekimi raporuyla bu süre 6 ay daha uzatılabilir. İşveren gebelikten doğumu takip

eden 1 yılın sonuna kadar kadın işçiyi gündüz vardiyasında çalıştırmak zorundadır.

Gece vardiyası yönetmeliğinin 8. maddesi gereği, vardiyalı çalışan kadın işçinin eşi de vardiyalı bir işyerinde çalışıyorsa, kadın işçinin isteği üzerine gece vardiyası, kocasının çalıştığı gece vardiyasına rastlamayacak şekilde düzenlenir. Bu haktan yararlanabilmek için iki eşin de aynı işyerinde çalışması zorunlu değil. Farklı işyerlerinde çalışsalar da kadın işçinin talebi işverence karşılanmak zorunda.

Doğum Sonrası İzin

İş Kanununun 74. maddesinden kaynaklanan bu izin gereğince; kadın işçilerin doğumdan önce sekiz ve doğumdan sonra sekiz hafta toplam on altı hafta ücretli izin hakkı vardır. Aynı zamanda, sağlık durumu uygun olduğu takdirde, doktorun onayı ile kadın işçi isterse doğumdan önceki üç haftaya kadar işyerinde çalışabilmektedir. Bu durumda, kadın işçinin çalıştığı süreler doğum sonrası sürelerle eklenmektedir. Eğer kadın işçi erken doğum yapmışsa doğumdan önce kullanamadığı çalıştırılmayacak süreler, doğum sonrası sürelerle eklenerek kullanılır. Doğumda veya doğum sonrasında anne ölürse, doğum sonrası kullanılmayan süreler babaya kullanılır.

Doğum Sonrası Ücretsiz İzin

Ücretli izinlerini bitiren kadın işçiye, talep etmesi halinde ücretli izin sürelerinin bitiminden itibaren 6 aya kadar ücretsiz izin verilebilir.

Süt izni

Doğum yapan işçiye, çocuğu bir yaşına gelinceye kadar günlük bir buçuk saat süt izni verilmesi gerekir. Bu izni ne zaman kullanacağını belirleme yetkisi de anne işçindir.

Patronların kuraldışı uygulamalarına karşı vardiyalı çalışma ve gece vardiyasında haklarımız var.

MIP'ten İşçi Arkadaşımız Anlatıyor

Mersin Limanında İşçi Kıyımı

-Mersin limanında son süreçte neler oluyor bahsedersiniz?

Mersin Limanı Suriye'deki savaşın etkisiyle daha da önem kazandı. İş yoğunluğunun artması işçilerin koşullarında ağırlaşmaya neden oldu. Öte yandan yasal olmayan işlerde de artış oldu. İnsan kaçakçılığında 2015'ten bu yana 200 mülteci yakalandı. Kayıtlı ya da kayıt dışı yüzlerce insan Ro-Ro gemileriyle yurt dışına gönderiliyor. Rüşvet alıp verme, silah kaçakçılığı yaygınlaşıyor.

İşçilere baskı ise son 7-8 ayda yoğunlaştı. OHAL bahane edilerek işten atılmalar yaşanıyor. İşten atma tehdidi ise her geçen gün artıyor. Limanda çalışma hevesi bırakmadılar. Geçtiğimiz günlerde 600-700 gümrükçünün işten atılacağı haberini aldık. Güvenlik gerekçesiyle liman giriş kartları iptal edilen arkadaşlarımız tepki göstererek eylem kararı alınca geri çekilme oldu ve tekrar kartlar düzenlendi.

Önümüzdeki dönemde TEPE firmasının sözleşmesinin bitmesi ile limanın güvenlik ve temizlik işletmesini alamayacağı o yüzden limanda çalışan temizlik ve güvenlik işçilerinin de hak gaspı yaşayacağı ya da işsiz kalacağı bir dönem olacak. Buna hazırlıklı olup örgütlü hareket etmeyi becermemiz gerekiyor. Çünkü patronların saldırısı limanın bütününe.

130 işçinin işsiz kalması durumu nasıl yaşandı?

Erkar Denizcilik'in gemi tahliyesi ihalesini kaybetmesi üzerine, LDH firması ihaleyi kazanıyor. Erkar denizcilik kendi işçilerinin tazminatını ödeyerek özlük haklarıyla devrediyor.

Başka bir ihalede ise kendi bulunduğu tamir-tahliye bölümünün ihalesini kaybediyor ve oradaki işçileri bu gemi tahliyesi bölümünde kazandığı yere geçiş yaptırmak istiyor. Bu yüzden çeşitli bahaneler üreterek sakal, saç bıyık, kirli ayakkabı bahaneleri ile önce 20 işçiyi, sonra da 130 kişiyi işten atıyor. İşçiler de yeterli mücadele edemediği ve eylem yapmadığı için işlerine geri dönemiyor, olay bu.

Kendinden bahsedersiniz? Senin şu anda durumun ne limanda?

Limanda bir gümrük firması bünyesinde yaklaşık 3 yıldır çalışıyorum. Tamir tahliye ve evrak işlerinin takibini yapıyorum. Limanda işçi çevreleriyle iyi ilişkilerim var. Duyarlı bir işçiyim. Etrafımda yaşanan haksızlıklara dair işçi arkadaşlarıma zaman zaman destek oluyorum.

130 işçinin işten çıkarılmasından birkaç gün önce liman giriş kartım bloke edildi. Bana herhangi bir açıklama yapılmadı. Gerekeceği öğrenmek için Liman Mülki İdare Amirliği'ne dilekçe dahi yazdım ama bir cevap gelmedi.

Arkadaşlarım işten çıkarılmadan önce bu meseleye hiçbir şekilde karışmamam için işverenler tarafından tehditler oldu. "Eğer sen bu işçilere karışırsan, işçilerin işe dönüşüne ya da dışarıda basın açıklaması yapmalarına karışırsan eğer, biz seninle görüşeceğiz, seni döveceğiz" dediler. Bu benim için boş bir tehdit. Ben yanlış bir şey yapmıyorum. Hak arama mücadelesine destek olmam patronların zoruna gidiyor.

Dayanışmayı Büyütüyoruz

"Emeğin rekabeti değil dayanışmanın büyümesi için" şiarıyla Adana'da gerçekleştirdiğimiz Ekmek ve Onur futbol turnuvası geçtiğimiz haftalarda sonlandı. Ağırlıklı olarak Tekstil iş kolundan işçilerle gerçekleştirdiğimiz turnuvaya İnşaat ve Savaş işçileri kendi takımlarını kurarak katılım gerçekleştirdiler. Fabrikalara, atölyelere sıkıştırılmaya çalışılan hayatı dayanışmayla emeğin safında yeşertiyoruz.

TAŞERON KADRO YALANI

Taşeron işçilere 696 sayılı KHK ile getirilen "sınav" şartlı kadro uygulamasıyla beraber işçiler birçok hak kaybı ve ayrımcılıkla karşı karşıya.

Şartlar, koşullar, sınavlar, feragatlar vs. istenerek işçinin iradesi yok sayılıyor. Geçmiş kazanımları, grev ve örgütlenme hakları budanıyor.

Yapılacak güvenlik soruşturması ve sınav keyfilik yaratacak. Yıllarca aynı işyerinde çalışan işçiye yeni işe girmiş gibi sınav yapılması kabul edilemez. Aynı zamanda merkezi bir sınav olmayacak, her kurum kendi sınavını yapacak. Bu durum kayırmalara ve birçok usulsüzlüğe neden olacak.

İşçiye "Haklarından Feragat Et!" Baskısı

KHK kapsamında kadro almak isteyen taşeron işçilerden, taşeronda çalıştıkları döneme ilişkin açtıkları davalar ve bu davalar sonucunda hak kazandıkları alacaklardan feragat etme şartı aranıyor ve geleceğe dair de hiçbir dava açmayacaklarını beyan etmeleri gerekiyor.

Taşeron Sistemi Kalıyor Sadece Adı Değişiyor

450 bin işçinin 657/4-d kapsamında kamu işçisi olacağı, ancak yerel yönetimlerde-belediyelerde çalışan 400 bin işçinin ise kamu işçisi değil belediye şirketlerinde (BİT'lerde) kadroya alınacağı açıklandı.

KİT'lerde çalışan taşeron işçileri ise kadroya alınmayacak. Bu ciddi bir ayrımcılık yaratacak. Aynı işi yapanların bir bölümü kamu işçisi olacak, bir bölümü ise özel şirket statüsündeki şirketlerde işe alınacak. Bu durum ücret ve sosyal haklar açısından ve farklı toplu sözleşmelerden yararlanma nedeniyle ciddi hak kayıpları yaratacak.

İşçiler kadroya geçtikten sonra da aynı koşullarda çalışmaya devam edecek. Kadroya alınan işçilerin ücretleri aynı işi yapan diğer kamu çalışanları ile aynı ol-

mayacak. Bir diğer ifadeyle "ikinci sınıf kamu işçiliği" ortaya çıkacak. Kamunun kendi işçileri arasında yeni bir tabakalaşma yaratacak.

Ayrımsız-Şartsız Kadro Verilmeli

İşçilerin yıllarca süren mücadelesi sonucu hükümetin "kadro" düzenlemesi önemli. Lakin düzenleme bütünüyle hukuksuz ve keyfi.

Taşeron işçilerinin bugüne kadar yaşadığı mağduriyet giderilmelidir.

Taşeron kaldırılmalı, ayrımsız herkese kadro talebinde ortaklaşılmalıdır.

İşçilerin yıllarca süren mücadelesi sonucu hükümetin "kadro" düzenlemesi önemli. Fakat bu düzenleme bütünüyle hukuksuz ve keyfi.

2018 Bütçesi Emekçinin Sirtında

2018 bütçesi Cumhurbaşkanı tarafından onaylanarak kabul edildi. İşçilerin ve kamu emekçilerinin en temel ekonomik taleplerinin yok sayıldığı, emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını dikkate almayan bir bütçe oldu.

2018 yılı için bütçe gideri 763 Milyar TL olarak belirlenirken gelir 697 Milyar TL olarak öngörülüyor. Bütçe gelirlerinin 599 Milyar TL'lik kısmı yani yüzde 86'sı vergilerden karşılanacak.

Vergiler İşçilerden Alınacak

Türkiye'de vergi gelirleri istihdamın üçte ikisini oluşturan işçilerden karşılanıyor. Toplanan verginin yüzde 60'ı dolaylı, yani ÖTV ve KDV üzerinden alınıyor. Artan oranlı vergi dilimi uygulamasının sürdürülmesi nedeniyle de 2018 ücret/maaş zamları daha

ceplere girmeden buharlaşmış olacak.

Vergi ödeme söz konusu olunca şirketler, "cennet arayıp" vergi verilmeyen ülkelere kaçarken işçinin vergi kaçıracağı bir cennet olmayınca vergi yükü yine emekçinin sırtına kalıyor.

Bütçede "Aslan payı" Silahlanmaya

Bütçe artış oranları açısından 2017 bütçesi ile 2018 hedeflerini karşıladığımızda ise karşımıza bambaşka bir tablo çıkıyor. Örneğin MEB bütçesinde 2018 yılı için oransal olarak yüzde 8,80'lik bir artış hedeflenirken, Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesindeki artış oranı yüzde 13,20.

2018'de Milli Savunma Bakanlığı bütçesi 2017'ye

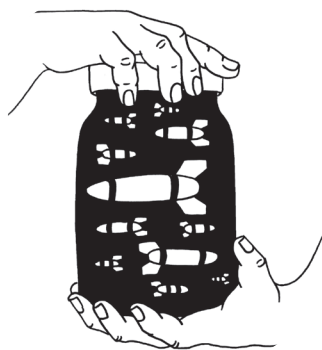

göre yüzde 41, Jandarma Genel Komutanlığı bütçesinin yüzde 42 gibi fahiş oranda arttırıldı. 2018 yılında silahlanma ve savunma harcamalarındaki belirgin artış, hâle hazırda 'OHAL' gerekçe gösterilerek yasaklanan her türlü grev ve hak arama mücadelesi, 2018 yılı açısından daha baskıcı ve artarak devam edeceği aşikâr.

Bütçe İşçileri Gözetmiyor

Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, ulaşım, konut, iş güvencesi vb. emekçilerin temel ihtiyaçlarını gözetmeyen bu bütçeyi biz emekçiler olarak kabul etmiyoruz.

Asgari ücreti vergi dışı bırakmak, temel tüketim mallarından alınan KDV'yi sıfırlamak ve bunların yerine servet vergisini uygulamak; Mevcut ücretleri, insani yaşam endeksine bağlı olarak, ücret politikalarını hayata geçirmek, artan oranlı vergi dilimi uygulamasına son vermek; Başta OHAL olmak üzere örgütlenmenin ve hak arama mücadelesinin önündeki tüm engelleri ortadan kaldıracak bir mücadele yılı bizi bekliyor.

EKMEK ve ONUR

Toplumsal Özgürlük Gazetesi İşçi Elidir

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Mert Can Hepgöncalı
Adres: Hüseyinağa Mah. İstiklal Cad. Balo Sk.
No: 29/3 Beyoğlu-İSTANBUL
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah.
29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11 A/41
Yenibosna-İstanbul **Tel.** 0212 454 30 00

* Gazi Mah. 1342 sk. No 45
Sultangazi - **İSTANBUL**

* Kocavezir Mah.
Karacaoğlan cad.
Aziz Pamukçu İşhanı Kat 1
Seyhan - **ADANA**

* Nurtepe Mah. Heybetli sk. No 4a/12
Kağıthane - **İSTANBUL**

* Bahçe Mah. 4606 sk.
Efor Güvenlik Apt. No 6/1
Akdeniz - **MERSİN**

Bize ulaşın:
0530 231 77 47